

כ"ב שבט | הרבנית שבי - סדנא לכיתות הגבוהות

מטרה

- קבלת השראה מדמותה של הרבנית, בשני רבדים עיקריים בנושא צניעות / ענווה:
- < א. עשיית מעשים טובים בנחישות, אך בדרך שקטה, ללא הבלטה אישית.
 - < ב. אי הבלטה של הנוכחות האישית במקומות ציבוריים (ברחוב, באוטובוס וכדומה)

פעילות סדנאית ראשונה

1. לכל תלמידה דף [נספח 1] ועט. המורה מבקשת מן התלמידות לפעול לפי סדר המשימות הבא:

- א. **לחשוב** על מעשה טוב במיוחד שעשיתי פעם.
- ב. **לרשום** על הדף, **מה הרגשתי** בעקבות המעשה, מתוך הביטויים הבאים (אפשר לכתוב יותר מביטוי אחד): *סיפוק * שמחה * רוגע * רצון לעשות עוד * בטחון עצמי.
- ג. **לרשום** על דף את **כל מי שידע** מן המעשה הזה, בין בצורה ישירה, ובין בצורה עקיפה.
- ד. **להקיף** בעיגול את כל מי שידע על זה **בגלל שהיה נוכח / או קשור** ישירות והיה צריך לדעת.
- ה. **למתוח** קו מתחת לכל **מי שידע ממקור אחר** ולא ממני, ולא בהכוונתי.

ו. להתבונן במי שנשאר. לכמה אני סיפרתי, או דאגתי שידעו? למה?

2. המורה תבקש לשותף בדוגמאות ובתוצאות. [מי שרוצה להצטנע, יכולה לספר רק על התוצאות, בלי המעשה עצמו:]

יערך דיון:

- < מה אנחנו מרגישים אחרי מעשה טוב?
- < מה עשיית מעשים טובים תורמת לנו?
- < האם המאמץ שווה?
- < למה אנחנו משתפים גם אחרים?
- < למה אנחנו מצפים?
- < מה התגובות תורמות לנו?
- < איפה עובר הגבול בין פידבק חיובי שמדרבן להצלחה, לבין התפארות שאינה תורמת למידותיו החיוביות של העושה?
- 3. המורה תספר את אחד הסיפורים על מעשיה הטובים של הרבנית שעשתה ללא שידעו שזו היא שעושה זאת. (כמו תשלום שכר הדירה למשפחת המהגרים היהודית, או עם הטרמוס של המרק וכדומה).
- בעקבות הסיפור, יערך **דיון סיכום**. התלמידות יחשבו יחד - מה מרוויח מי שמצליח לעשות דברים טובים בצנעה.

כיב שבת | הרבנית שבי - סדנא לכיתות הגבוהות

פעילות סדנאית שניה

1. למורה יש שתי קוביות [נספח 2] (ניתן להמיר את הקוביות, בשתי חבילות קלפים. [נספח 3])
על קוביה אחת רשום על 3 צדדים שלה: **עניינית**. ועל 3 צדדים שלה: **קולנית**.
על הקוביה השניה, רשום על כל אחד מהצדדים אחד המשפטים הבאים:

***את לא מאמינה מה קרה לי.... *אוף, נעלם לי הרב-קו!**

***יש לי רעיון מדהים! * אני ממש מורעבת! מי נותנת לי משהו לאכול?**

***איזה צחוק!! אני לא יכולה להפסיק לצחוק! *אני בהלם! פשוט בהלם!**

התלמידות יטילו את שתי הקוביות ויפעלו על פי התוצאות. יהיה עליהם להשמיע את המשפט המופיע על הקוביה, בצורה המופיעה בקוביה השניה: בצורה עניינית, או קולנית. (השמעת המשפטים יכולה להיעשות על ידי תלמידה בודדת או על ידי קבוצה, לפי שיקול דעת המורה). הבנות המאזינות למשפטים, תתבקשנה לשים לב לטון, ולתחושות שלהן אל מול המשפטים הנשמעים.

2. **יערך דיון** על המשפטים והקולות שנשמעו. מטרת הדיון להמחיש את ההתנהגות של בנות הנעורים, שלפעמים נכנסות כיכול לבועה ולא מודעות לאופן שבו הן נראות מבחוץ. בפרט שהן בנות חרדיות ואמורות לשדר התנהגות אחרת. אותן בנות ממש, כשהן מסתכלות מן הצד, על חבורת בנות קולנית מדי, הן עצמן סולדות מזה ורואות כמה זה נראה שטותי.

המורה תשאל: שמעתם דיבורים בשתי סגנונות. באיזה סגנון דיבור, המדברת נשמעת טיפוס יותר חכם?

טיפוס יותר בוגר?

על מי נשמע שאפשר יותר לסמוך?

כשאתן מסתכלות מן הצד - לאיזו חבורה הייתן רוצות יותר להשתייך?

נסה לחשוב: מה גורם לנו לפעמים לדבר בצורה קולנית במקומות ציבוריים?

3. המורה תספר כמה סיפורים על הרבנית, מהם ניתן ללמוד עד כמה היה חשוב לה השמירה על הצטנעות, ואי הבלטה של נוכחותה, במקומות בהם שהתה.

4. המורה תקריא מונולוג של נערה [נספח 3]

יערך דיון על התשובות שניתן לענות לאותה תלמידה... הדיון יתמקד בכך שעלינו לזכור איך אנחנו נראים מבחוץ. עלינו לקרוע את המסך האטום המקיף אותנו, ולראות מה באמת חושבים עלינו ואיך רואים אותנו...

5. בעקבות המונולוג, התלמידות יכינו יצירה [המלצה: כמחזיק מפתחות]: זוג "משקפיים" [נספח 4] שבהן עדשה אחת "שקופה" ועדשה אחת אטומה. לכל בת יש אפשרות לבחור משפט [נספח 5] להדביק על העדשה. המשפטים:

- בהחלט כדאי ונחוץ, לראות איך אני נראית מ...בחוץ.

- אני צוחקת, משתפת, אבל ממש לא נסחפת. עין אחת תמיד בעמדת שמירה, עומדת כאן בת ישראל כשרה!

- רעש, המולה, קריאות וצווחות; לא יעשו אותי יותר "שווה", אולי פחות...